

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců
Martiny Kotouček Mikoláškové a Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **Penny Market s.r.o.**, IČO 64945880
sídlem Počernická 257, 250 73 Radonice
zastoupena advokátem Mgr. Davidem Cigánkem
sídlem Pod dráhou 1637/2, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č. j. 9636/1.30/23-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č. j. 9636/1.30/23-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil usnesení Oblastního inspektorátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 8. 2023, č. j. 3908/6.30/23-17 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím zamítl žádost žalobkyně o přiznání postavení účastníka řízení v přestupkovém řízení vedeném pod sp. zn. S6-2023-119 proti společnosti BEGINDAT s.r.o. (dále jen „BEGINDAT“). Uvedené řízení bylo zahájeno dne 28. 2. 2023 na základě výsledku kontroly provedené u BEGINDAT doručením oznámení o zahájení řízení č. j. 3908/6.30/23-3 zmocněnci společnosti BEGINDAT. Ta byla obviněna z přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), jehož se měla dopustit tím, že zastřené zprostředkovala zaměstnání podle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti, když pronajala pracovní sílu žalobkyni, aniž byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti, a dále z přestupku podle § 140 odst. 1 písm. d) zákona o zaměstnanosti.

2. Žalobkyně žádala o přiznání postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v uvedeném řízení a v řízení se společností Nik Company s.r.o. s tím, že je přímo dotčena. Podle žalobkyně je přestupkové řízení vůči žalobkyni subsidiární, neboť se mohla dopustit přestupku podle § 140 odst. 1 písm. f) zákona o zaměstnanosti, jen pokud došlo k výkonu zastřeného zaměstnávání uvedenými společnostmi.
3. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobkyně není osobou, již má rozhodnutí ve věci obviněné BEGINDAT založit, změnit nebo zrušit právo nebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost má nebo nemá, jak předpokládá § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu. Nemůže být ani osobou přímo dotčenou ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Dodal, že předmětem řízení je i podezření z jiného přestupku a s ohledem na šetření práv obviněné je účastenství žalobkyně vyloučeno.
4. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí podala odvolání, v němž namítla, že by jí mělo být přiznáno postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť nemůže dojít ke shledání přestupku umožnění výkonu zastřeného zprostředkování zaměstnání, aniž byl shledán přestupek zastřeného zprostředkování zaměstnávání. Žalobkyně má právo uplatnit veškerou argumentaci proti naplnění znaku přestupku zastřeného zprostředkování zaměstnání v souvislosti se smlouvou o dílo, kterou má uzavřenou se společností BEGINDAT. Pokud se ukáže, že se BEGINDAT přestupku nedopustila, bude muset být řízení s žalobkyní zastaveno.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že účastníky řízení o přestupku vymezuje taxativně § 68 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) a obecná úprava § 27 správního řádu se nepoužije. Žalobkyně není účastníkem řízení, neboť není obviněnou, poškozenou ani vlastníkem věci, která může být nebo byla zabrána.

Obsah podání účastníků

6. Žalobkyně namítá, že jí v rozporu se zákonem nebyla umožněna účast v přestupkovém řízení sp. zn. S6-2023-119, v němž je posuzováno spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. f) zákona o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů [písm. g) ve znění účinném do 30. 6. 2023] společností BEGINDAT. Uvedené ustanovení vymezuje jednak přestupek zastřeného zprostředkování zaměstnávání, jednak přestupek umožnění výkonu zastřeného zprostředkování. Aby se žalobkyně mohla dopustit přestupku umožnění výkonu zastřeného

zprostředkování zaměstnání, musí být postaveno na jisto, že se BEGINDAT dopustila přestupku zastřeného zprostředkování zaměstnání, neboť mezi těmito přestupky je příčinná souvislost. Žalobkyně se nemohla účastnit řízení vedeného s BEGINDAT a uplatňovat v něm svá procesní práva, ačkoli je jeho výsledek rozhodující pro posouzení její viny. Žalobkyně byla zkrácena na právech, neboť jí správní orgán I. stupně dne 3. 10. 2023 uložil pokutu 300 000 Kč za přestupek, jehož se měla dopustit tím, že umožnila výkon zastřeného zprostředkování zaměstnání, tedy spáchání přestupku společností BEGINDAT, a žalovaný dne 23. 4. 2024 toto rozhodnutí potvrdil.

7. Dne 3. 6. 2024 žalobkyně dodala do datové schránky soudu doplnění žaloby. Zopakovala, že má-li být obviněna z přestupku podle § 140 odst. 1 písm. f) zákona o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů, jehož se měla dopustit umožněním výkonu zastřeného zprostředkování zaměstnání, musí být účastníkem řízení vedeného s BEGINDAT, jež se měla dopustit přestupku zastřeného zprostředkování zaměstnání. Jelikož žalobkyně nemohla uplatňovat svá práva v řízení vedeném s BEGINDAT, bylo porušeno její právo na spravedlivý proces dle čl. 6 odst. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Pro správní trestání platí obdobné ústavní principy jako pro trestání soudní. K tomu poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02, podle nějž musí mít obviněný z přestupku právo obhajovat se, vyslyšet nebo dát vyslyšet svědky proti sobě a dosáhnout předvolání a výslechu svědků ve svůj prospěch za stejných podmínek jako svědků proti sobě, přičemž efektivní uplatnění těchto práv předpokládá, že obviněnému budou vytvořeny podmínky pro to, aby mohl být projednání trestního obvinění přítomen. Žalobkyně má za to, že jí byla tato ústavně zaručená práva odepřena, neboť nemohla uplatňovat práva v řízení o přestupku, jehož spáchání měla umožnit.
8. S odkazem na komentářovou literaturu žalobkyně uvádí, že výčet účastníků přestupkového zákona je pouze zdánlivě taxativní a může být rozšířen o další účastníky zvláštním zákonem. Domnívá se, že její právo být účastníkem přestupkového řízení, respektive rozšíření okruhu účastníků vypočtených v § 68 přestupkového zákona, by bylo možné dovodit za použití § 27 odst. 2 správního řádu. Dále poukazuje na to, že pokud by bylo její jednání trestným činem, bylo by posuzováno jako účastenství na trestném činu BEGINDAT podle § 24 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“). Přestupkový zákon termín „účastník přestupku“ nezná, obsahuje však blízký institut spolupachatele v § 11 přestupkového zákona, který je významný též pro určení druhu a výměry trestu dle § 37 písm. e) přestupkového zákona. V prvostupňovém a napadeném rozhodnutí nebylo hodnoceno, zda má být žalobkyně účastníkem řízení ve smyslu trestního práva nebo spolupachatelem BEGINDAT. Žalobkyně opakuje, že nemůže-li se účastnit řízení o přestupku, jehož spáchání měla umožnit, nemůže efektivně hájit svá práva. Pokud by bylo rozhodnuto, že se BEGINDAT přestupku nedopustila, nebylo by možné vést přestupkové řízení proti žalobkyni. Výsledek přestupkového řízení ve věci přestupku BEGINDAT má zásadní dopad na posouzení spáchání přestupku žalobkyní.
9. Dále žalobkyně doplnila, že správní orgán I. stupně mohl obě přestupková řízení zahájit a vést jako společné řízení podle § 88 přestupkového zákona s tím, že případné další přestupky BEGINDAT, jichž se měla dopustit samostatně, mohl podle § 88 odst. 5 přestupkového zákona projednat v samostatném řízení. Uvedla také, že soud, případně příslušný správní orgán, se bude muset vypořádat též s dopadem zrušení napadeného a prvostupňového rozhodnutí na přestupkové řízení vedené proti BEGINDAT. V této

souvislosti navrhla zrušit i veškerá navazující rozhodnutí správních orgánů v řízení sp. zn. S6-2023-119, aby mohla uplatnit svá práva v řízení o přestupku, jehož spáchání měla umožnit.

10. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta a v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí. Dodal, že nelze přihlížet k doplnění žalobních bodů učiněnému po lhůtě pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 14. 3. 2024, a lhůta pro doplnění žaloby tak marně uplynula dne 14. 5. 2024.

Ústní jednání u soudu

11. Při jednání konaném dne 17. 10. 2024 žalobkyně setrvala na podané žalobě. Zdůraznila, že proti ní bylo zahájeno řízení o přestupku, jehož se měla dopustit umožněním výkonu zastřené zprostředkování zaměstnání. Žalobkyně je přesvědčena, že měla mít postavení účastníka v řízení vedeném proti společnosti BEGINDAT, neboť přestupek žalobkyně je přímo závislý na tom, zda bylo shledáno spáchání přestupku společností BEGINDAT. Žalobkyně proto navrhla, aby bylo zrušeno napadené i prvostupňové rozhodnutí a věc vrácena k dalšímu řízení. Dodala, že podle § 88 odst. 2 přestupkového zákona mělo být vedeno společné řízení o přestupcích žalobkyně a společnosti BEGINDAT. Tím by byla žalobkyni umožněna účast v řízení a mohla by hájit svá práva. K vedení společného řízení není třeba, aby byla shodná skutková podstata projednávaných přestupků. Postačí, že jsou ze stejné oblasti veřejné správy.
12. Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na napadené rozhodnutí. Argumentace, že mělo být vedeno společné řízení, byla uplatněna až po lhůtě pro podání žaloby, a soud by se jí proto neměl zabývat. Podle žalovaného navíc nemělo být vedeno společné řízení. K tomu poukázal na odlišnou skutkovou podstatu obou přestupků.
13. Soud při jednání sdělil podstatný obsah správního spisu a provedl jako důkaz níže uvedená rozhodnutí doložená žalobkyní k podané žalobě, která se týkají přestupkového řízení vedeného proti žalobkyni. Z rozhodnutí ze dne 3. 10. 2023, č. j. 11169/6.30/23-14, vyplývá, že na základě výsledku kontroly provedené u žalobkyně bylo dne 5. 6. 2023 s žalobkyní zahájeno řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti. Správní orgán I. stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti, jehož se dopustila tím, že umožnila výkon zastřené zprostředkování zaměstnání podle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti, tedy umožnila pronájem pracovní síly, aniž byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti, od společností Nik Company s.r.o. a BEGINDAT, a to konkrétně označených zaměstnanců minimálně v době specifikované v rozhodnutí, kteří v provozovně žalobkyně na adrese Osoblaha 1275, Dobřany, prováděli práci spočívající v manipulační práci s vozíkem při vyskládňování zboží, kompletaci palet, odvozu a převážení palet, třídění odpadu a druhotných surovin a třídění vráceného zboží, čímž porušila § 14 odst. 3 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Za přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 300 000 Kč. Z rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2024, č. j. 10342/1.30/23-4, vyplývá, že odvolání žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Posouzení žaloby

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje formální požadavky na ni kladené Soud

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

15. Soud úvodem konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 14. 3. 2024, žalobkyně podala žalobu dne 14. 5. 2024, tedy poslední den dvouměsíční lhůty pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že doplnění žaloby dodané do datové schránky soudu dne 3. 6. 2024 bylo učiněno až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, mohl soud přihlídnout pouze k rozvinutí včas uplatněného žalobního bodu týkajícího se vymezení účastníků přestupkového řízení, nikoli k novým žalobním bodům, jimiž žalobkyně namítla, že mohlo být vedeno společné řízení a že správní orgány nevyhodnotily, zda má být účastníkem řízení ve smyslu trestního práva nebo spolupachatelem, které byly uplatněny opožděně (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).
16. Podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti *právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se přestupku dopustí tím, že zastřeň zprostředkovává zaměstnání podle § 5 písm. g) nebo výkon zastřeň zprostředkování zaměstnání umožní.*
17. Podle § 68 přestupkového zákona *účastníkem řízení je a) obviněný, b) poškozený v části řízení, která se týká jím uplatněného nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, a c) vlastník věci, která může být nebo byla zabrána, v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty.*
18. Výčet účastníků řízení o přestupku uvedený v ustanovení § 68 přestupkového zákona je taxativní a vylučuje použití obecné úpravy účastenství v řízení podle § 27 správního řádu. Jedná se o speciální vymezení účastníků přestupkového řízení ve zvláštním zákoně, které nahrazuje obecné vymezení okruhu účastníků řízení uvedené ve správním řádu. Tento názor zastává též komentářová literatura (viz např. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, k § 27; Kopecký, M. in: Kopecký, M., Staša, J. a kol. *Správní řád. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022, s. 142, Průcha, P. in *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022, k § 68, Prášková, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, s. 296).
19. To, že přestupkový zákon vymezuje účastníky řízení taxativně a úplně, vyplývá již z jazykového vyjádření § 68 přestupkového zákona, který neobsahuje žádný pojem uvozující demonstrativní výčet (např. výraz zejména), odkaz na obecnou úpravu správního řádu ani jiný náznak, že by se nejednalo o úplný uzavřený výčet (např. výraz také, vždy apod.). Podle § 1 odst. 2 správního řádu se tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Specialita přestupkového zákona vyplývá ze skutečnosti, že se vztahuje k přestupkovým řízením, zatímco ustanovení správního řádu se vztahuje ke správním řízením obecně. Jestliže má přestupkový zákon vlastní vyčerpávající úpravu účastenství, nepřichází v úvahu použití obecného vymezení účastníků v § 27 správního řádu. V souladu s výše uvedeným jazykovým výkladem § 68 přestupkového zákona je i systematika přestupkového zákona, který v dalších ustanoveních upravuje procesní práva a povinnosti pouze pro účastníky řízení vypočtené v § 68 přestupkového zákona, pro osobu přímo postiženou spácháním přestupku (§ 71 přestupkového zákona) a zákonného zástupce a opatrovníka mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 přestupkového zákona). Tomu odpovídá i důvodová zpráva, podle níž je

v § 68 přestupkového zákona pro přehlednost obsažen výčet účastníků řízení o přestupku s tím, že další ustanovení konkrétněji upravují jejich procesní postavení. Uzavřený výčet účastníků také naplňuje požadavek na rychlé a efektivní rozhodování o přestupku, tedy o vině a trestu obviněného. Správní trestání je v jádru vztahem mezi obviněným a veřejnou mocí, k němuž v případech zákonem stanovených přistupují jako účastníci přestupkového řízení či osoby na něm zúčastněné pouze ti, kdo mají k projednávanému skutku zákonem stanovený užší vztah (např. poškozený).

20. Žalobkyně poukázala na komentář k § 68 přestupkového zákona (Jemelka, L. in Jemelka, L., Vetešník, P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 521–522, marg. č. 4–5.), v němž se uvádí, že se jedná pouze o zdánlivou taxativnost, neboť výčet by bylo možné rozšířit o další účastníky zvláštním zákonem, s možným příkladem z oblasti práva životního prostředí. Ani autor uvedeného komentáře však nedovozuje možnost aplikace obecné úpravy § 27 odst. 2 správního řádu v přestupkovém řízení a nijak nezpochybňuje, že přestupkový zákon je zvláštním zákonem ve vztahu ke správnímu řádu a vymezení účastníků v § 68 nahrazuje obecné vymezení okruhu účastníků v § 27 správního řádu. Je pravdou, že pokud existuje zvláštní právní norma, aplikuje se před úpravou obecnou (tu buď zcela nahradí, nebo ji částečně modifikuje). To, zda výčet uvedený v § 68 přestupkového zákona může být rozšířen úpravou obsaženou ve zvláštním zákoně, ovšem není pro posuzovaný případ významné, neboť správní řád, jehož aplikace se žalobkyně dovolává, není zvláštním zákonem. Naopak, jak bylo výše uvedeno, přestupkový zákon je zvláštním zákonem ve vztahu ke správnímu řádu a vymezení účastníků v § 68 přestupkového zákona představuje speciální úpravu vůči obecné úpravě v § 27 správního řádu. Postavení účastníka v řízení o přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti vedeném s obviněnou BEGINDAT žalobkyni nepřiznává ani žádný zvláštní zákon (zejména zákon o zaměstnanosti).
21. Soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud s odkazem na taxativní výčet účastníků v § 68 přestupkového zákona dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla účastníkem přestupkového řízení vedeného pod sp. zn. S6-2023-119 s obviněnou BEGINDAT a odvolání žalobkyně zamítl.
22. Soud dodává, že nelze ani přisvědčit argumentaci žalobkyně, že může být *přímo* dotčena rozhodnutím v řízení o přestupku vedeném s BEGINDAT. V něm není rozhodováno o vině žalobkyně. Přestupek podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti obsahuje dvě samostatné základní skutkové podstaty, zastřené zprostředkování zaměstnání a umožnění výkonu zastřeného zprostředkování zaměstnání. Smyslem právní úpravy je potrestat jak osobu, která zastřeně zprostředkovává zaměstnání, tak osobu, která výkon takové činnosti umožní. Není zde žádná akcesorita přestupkové odpovědnosti. Potrestání pachatele přestupku umožnění výkonu zastřeného zprostředkování zaměstnání je nezávislé na potrestání pachatele přestupku zastřeného zprostředkování zaměstnání (to ostatně platí i pro účastenství dle § 24 trestního zákoníku). Totožnost zprostředkovatele nemusí být bez důvodných pochybností zjištěna, může u něj dojít k zániku odpovědnosti za přestupek apod. Ani z obecné úpravy posuzování předběžných otázek v § 57 správního řádu neplyne, že by rozhodnutí o přestupku BEGINDAT mělo za následek automatické shledání viny žalobkyně a naopak. Správní orgán je sice rozhodnutím o přestupku BEGINDAT vázán (§ 73 odst. 2 správního řádu), otázku viny žalobkyně je však povinen posoudit samostatně. Protože jde o otázku viny, naplnění znaků skutkové podstaty umožnění výkonu zastřeného zprostředkování zaměstnání musí být prokázáno na základě skutečností zjištěných bez

důvodných pochybností v řízení vedeném s žalobkyní jako obviněnou z přestupku při zachování ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces. V něm musí správní orgán provést dokazování a umožnit žalobkyni právo na obhajobu a uplatnění jejích procesních práv. Soud dodává, že obviněný, který není účastníkem přestupkového řízení vedeného proti jinému obviněnému, může žádat o nahlédnutí do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu a v rámci obhajoby může také navrhnout obstarání podkladů z jiného přestupkového řízení (§ 52 správního řádu).

23. Pokud jde o námitku žalobkyně, že přestupky žalobkyně a BEGINDAT mohly (resp. měly) být projednány ve společném řízení ve smyslu § 88 odst. 2 přestupkového zákona, předně je třeba uvést, že k této námitce nemohl soud přihlídnout, neboť byla uplatněna opožděně až po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Koncentrace žalobních bodů se uplatní i ve věcech správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018-110, č. 4007/2020 Sb. NSS). Pouze na okraj tak lze poznamenat, že předmětem přezkumu je nyní pouze otázka, zda žalobkyni svědčilo postavení účastníka řízení v přestupkovém řízení vedeném samostatně proti BEGINDAT. Námitka nevedení společného řízení pak může být uplatněna při přezkumu rozhodnutí ve věci přestupku žalobkyně (byť samo o sobě nevedení společného řízení bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí o přestupku). Pokud se žalobkyně domnívá, že správní orgán porušil povinnost vést společné řízení dle § 88 odst. 2 přestupkového zákona a tato vada mohla mít v konkrétním případě vliv na zákonnost rozhodnutí o jejím přestupku, mohla tuto námitku uplatnit v žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2024, č. j. 10342/1.30/23-4. Také námitka žalobkyně, že správní orgány nehodnotily, zda její jednání mohlo být kvalifikováno jako spolupachatelství či účastenství ve smyslu trestního práva, byla uplatněna opožděně. Soud tak pouze dodává, že namítaný nedostatek nečiní rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelnými, neboť je z nich patrné, na základě jaké úvahy dospěly k závěru, že žalobkyně není účastníkem řízení vedeného pod sp. zn. S6-2023-119. Žalobkyně ostatně ani v žalobě neozřejmila, jakou relevanci by měla mít taková kvalifikace na závěr o jejím procesním postavení v řízení vedeném s BEGINDAT.
24. S ohledem na výše uvedený právní názor nebylo třeba se blíže zabývat požadavkem žalobkyně zmíněným v doplnění žaloby, aby soud současně se zrušením napadeného a prvostupňového rozhodnutí zrušil také všechna navazující rozhodnutí vydaná v přestupkovém řízení vedeném bez její účasti. Soud tak pouze pro úplnost uvádí, že za situace, kdy žalobkyně tento návrh k výzvě soudu blíže neupřesnila a následně při jednání soudu výslovně uvedla, že se domáhá zrušení napadeného a prvostupňového rozhodnutí, chápal zmíněný požadavek pouze jako návrh výroku v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, který § 78 s. ř. s. neumožňuje. Toliko na okraj lze poznamenat, že i pokud by ale žalobkyně upřesnila návrh tak, že se míní domáhat také zrušení rozhodnutí ve věci přestupku BEGINDAT, nebylo by možné žalobu (ani v případě připuštění takové změny za přiměřené aplikace § 95 o. s. ř. užitého na základě § 64 s. ř. s.) věcně projednat, neboť žalobkyně by zjevně nebyla k jejímu podání legitimována na základě § 65 odst. 1 nebo odst. 2 s. ř. s., a byl by tedy dán důvod odmítnutí dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Závěr a náklady řízení

25. Na základě shora uvedeného soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl, neboť uplatněné žalobní body shledal nedůvodnými.

26. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. října 2024

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu